

Министерство
на
ВОЙНАТА
Щабъ на Войската
Отделение за военните
музеи, паметници и гробове.

№ 100.3
21.2. 1931 год.

ст. София.

Т У К Ъ - Александър Запряновъ

ул. "НИШКА" № 2.-

Писмото Ви отъ 5. II. т. г. се получи на 10. т. м. и макаръ че въ него има невѣрни и пресилени нѣща, като това, че "комисията мѣлкомоъ дошла до заключение", вече имахъ случай лично, както азъ, тъй и помощника ми, да Ви съобщимъ, че всичко възможно и необходимо въ интереса на издирването ще се направи.

Неприятно изненаданъ останахъ обаче отъ изявленията Ви предъ редактора на В. УТРО обнародвани въ бр. 8555 отъ 18. II. н. г.

Въ него още въ началото има лансирана една невѣрностъ, именно, че "отъ доста дълго време събира материали около ВАСИЛЪ ЛЕВСКИ младия нашъ вристъ АЛ. ЗАПРЯНОВЪ". А истината е: 1/ ЧЕ НА ТРУДОВИЯ ВОЙНИКЪ Ал. Запряновъ бѣ повѣрено служебно да следи два дни разкопкитѣ по канализацията на бул. "Възстонъ" и да белѣжи точно мѣстата на изровенитѣ 5 брон черепи и кости. 2/ ЧЕ сѣдия взе участие въ една подкомисия, която подъ председателството на зап. Подполковникъ Дим. Богдановъ направи извадки отъ нашата литература на Левски по отношение мѣстопогребението му и 3/ ЧЕ заедно съ събранитѣ отъ ТРУДОВИЯ ВОЙНИКЪ Иванъ Ил. Ивановъ данни за други 25 черепи и кости при нивелацията за паважа на бул. "Възстонъ", както и всички събрани отъ година време сведения по издирване гроба на Левски, бѣха преписани на машина отъ ТРУДОВИЯ ВОЙНИКЪ Ал. Запряновъ.

Ясно е, че всичкото това участие на трудовия войникъ Ал. Запряновъ по събиране материали за Апостола Левски бѣ чисто служебно, по заповѣдъ на Началника му, а не по личенъ неговъ починъ.

Азъ не зная още дали Г-нъ СТ. ТАНЕВЪ е попадналъ на Александъръ Запряновъ или Александъръ Запряновъ се е натъкналъ самъ на перото на Г-нъ ТАНЕВА. Но това е второстепенно, а важното е, че трудовия войникъ Александъръ Запряновъ знае добръ обосноваването, мотивираното и издържаното до сега служебно гледище на Началницитѣ си, на службата въобще, подобрено отъ Щаба на Войската, да се не води полемика въ печата по предприетитѣ служебно издирвания и да се не изнася въобще нищо до окончателното решение на въпроса. Членъ 22 отъ "Закона за държавнитѣ служители" е категориченъ: "чиновника е длъженъ да пази тайна по служебни дѣла, станали му достъпни на служба, като отъ това задължение не се освобождава и следъ като престане да служи".

Господинъ Ал. Запряновъ е украсилъ бланката си съ званието "Вристъ". Като такъвъ именно той най-добръ трѣбваше да знае отговорността за тая волностъ която си е позволилъ съ тия изявления.

Вристътъ не е преценилъ указаното служебно довѣрие на ТРУДОВИЯ ВОЙНИКЪ Ал. Запряновъ и толкова по-зле за него.

Отдавайки тая проява на младостъта и на неопитността Ви и желанието да се лансирате въ печата по случай единъ исторически поводъ, службата нѣма да предприеме директно служебна отговорностъ за простѣхътъ, който сте направили, като се ограничи само съ едно предупреждение, че ако се изнесатъ въ пресата служебни данни, ще предприеме законѣрнитѣ постѣпки. -

Вие знаете добре, че прѣдшественника Ви трудовакъ ИВАНЪ ГЕОРГИЕВЪ лежа въ затвора 6 месеца и едва бѣ спасенъ отъ куршума за опитъ само да изнесе служебни повѣрени му дѣла. -

Масин
НАЧАЛНИКЪ НА ОТДЕЛЕНИЕТО. -